

Operátory a jejich priority

- 1 (podvýraz) ident literál Generic
 - 2 [index] (volání) .prvek ->prvek ++ -- (postfixové)
 - 3 ++ -- sizeof Alignof & * + - ~ ! (typ) (prefixové)
 - 4 * / %
 - 5 + -
 - 6 << >>
 - 7 < > <= >=
 - 8 == !=
 - 9 &
 - 10 ^
 - 11 |
 - 12 &&
 - 13 ||
 - 14 ?:
 - 15 = += *= ... (asoc. zprava)
 - 16 ,
- $x + 1 > 5 \&& x < y + 2$
-

Chytáky:

$(x \& 1) == (y \& 1)$

$1 << 4 + 1 << 5$

Chytáky:

x&1 == y&1 ... x&(1==y)&1

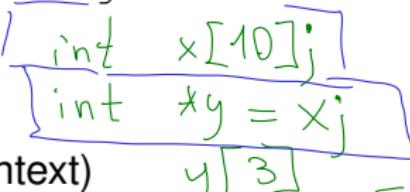
1<<4 + 1<<5 ... 1<<(4+1)<<5

Konverze typů

Automatické konverze:

- Integery menší než int → int / unsigned
- Pole → ukazatel na první prvek
- Funkce → ukazatel na funkci
- 0 ↔ null pointer (vyžaduje-li to kontext)
- Ke konverzím nedochází u sizeof, Alignof a & \star

$\text{sizeof(x)} == 40$
 $\text{sizeof(y)} = 8$

$y[3]$
 $x[3]$
 $\star(x + 3)$

U binárních operátorů (mimo přiřazení a posuvů):

- _Complex
- long double
- double
- float
- "větší integer"
 - stejně velký unsigned a signed → unsigned (-10 + 1V)

1/3 \Rightarrow 0 $g(\&f) \Leftrightarrow g(f)$
1/3 int pole[] = {1, 2, 3};
 $\lceil \text{sizeof(pole)} / \text{sizeof}(\star \text{pole}) \rceil$

Na vyžádání (nebo při přiřazení):

- Integer na `bool`: $0 \rightarrow 0$, nenula $\rightarrow 1$
- Integer na menší `unsigned`: modulo
- Integer na menší `signed`: závislé na implementaci (i trap)
- Float na integer: zaokrouhuje k nule (ořezává)
- Integer na float: může ztratit přesnost
- Complex na real: zahodí imaginární část

V parametrech funkce: `printf("%ld", (long)42);`

- Typ je určen prototypem funkce, existuje-li. Jinak:
- Malé celočíselné typy se předají jako `int`
- `float` se předá jako `double`

Liší se pořadí **vyhodnocování** (podle asociativity operátorů) a provádění **side-efektů** (vesměs nedefinováno).

Synchronizační body (sequence points):

- operátory `&&`, `||` a `?` *if (x != NULL && x->p == 42)*
- čárka **jako operátor**
- konec výrazu (příkaz, podmínka v cyklu ...)
- volání funkce a návrat z ní *f(x++, y++) -> x++*

Mezi synchronizačními body je zakázáno měnit jeden objekt vícekrát nebo současně číst a zapisovat (výjimka: přiřazení).

Chyták: `printf ("%d %d %d", a++, a++, a++);`

Deklarace

```
static volatile int *(* const f) [10] = NULL;
```

???

Deklarace

register int ~~xj~~

static volatile int *(* const f) [10] = NULL;

Třída uložení

const int * const x = & y;

- static, extern, auto, register, _Thread_local
- Ovlivňuje alokaci, dobu života i viditelnost
- Také sem patří typedef

Kvalifikátory

int * restrict p;

- const, volatile, restrict
- Alignas(...)

f(char * restrict a, char * restrict b);

Typy

- Čteme jako výraz typedef int (*f)(int a);

Inicializátor

p f i p f pole [10];

- Pro staticky alokované implicitně 0

Deklarace

```
static volatile int *(* const f) [10] = NULL;
```

Třída uložení

- static, extern, auto, register, Thread_local
- Ovlivňuje alokaci, dobu života i viditelnost
- Také sem patří typedef

extern int x;

Kvalifikátory

- const, volatile, restrict
- Alignas(...)

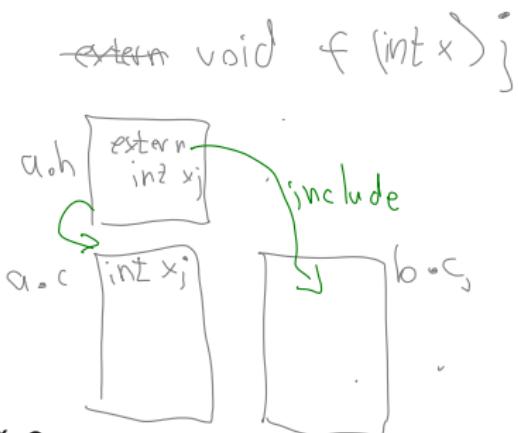
void g(void)
void f(void){g();}
void g(void){f();}

Typy

- Čteme jako výraz

Inicializátor

- Pro staticky alokované implicitně 0

Deklarace funkcí

~~int *x = malloc(10);~~ int *x = malloc(5);
int *y = malloc(5); ~~y = NULL;~~ int *z = y;

```
int main(int argc, char **argv); (klasika)
```

int f(); (o argumentech nic neříkám)

int f(void); (argumenty nemá)

int f(char x, float f); (typované argumenty)

int f(int x, ...); (jeden nebo více argumentů)

int printf (char *fmt, ...);

typedef struct { int x,y; } vec;

vec add(vec x, vec y); (strukturny předám hodnotou)

int *pole

void sum(int pole[]); (ale pole odkazem)

void sum(int n, int matice[n][n]);

int cmp(int x[restrict], int y[restrict]);

static inline int cmp(int x, int y);